

STATSRÅDETS
SVENSKA
SPRÅKNÄMND

Språkråd

2/2005

Statsrådets svenska språknämnd informerar
Valtioneuvoston ruotsin kielen lautakunta tiedottaa

Redaktör: Marika Paajanen

27.12.2005

- ◆ Med lagen som redskap – några yrkesverksamma juristers syn på det svenska lagspråkets utveckling i Finland..... s. 2
- ◆ Nytt på ordboksfronten..... s. 8
- ◆ - Arbetsmarknadsordlista..... s. 8
- ◆ - Redaktionella och språkliga frågor i EU-arbetet..... s. 9
- ◆ Uppdatering av länkarna till nyttiga Internetadresser i SLAF..... s. 10
- ◆ Spörsmålsingressen..... s. 11
- ◆ Termrekommendationer..... s. 12

Språkråd önskar alla läsare ett riktigt Gott Nytt År!

Med lagen som redskap – några yrkesverksamma juristers syn på det svenska lagspråkets utveckling i Finland

År 2006 har det gått 20 år sedan den allra första versionen av Svenskt lagspråk i Finland (SLAF) kom ut. Efter det har tre upplagor av SLAF getts ut, den senaste 2004. Syftet med handboken är att förbättra det svenska lagspråket och förenhetliga vissa återkommande uttrycksätt. Utgivaren av handboken, statsrådets svenska språknämnd, vill också påverka utvecklingen av språket i lagar och andra författningar och informera om denna utveckling i handboken.

Vad har då hänt inom det svenska lagspråket i ett längre tidsperspektiv? För att få ett svar på det har Språkråd per e-post intervjuat domare, jurister och advokater som arbetar med lagtexter på svenska. Följande personer deltog i intervjun: **Kristina Björkvall**, referendarieråd, högsta förvaltningsdomstolen, **Klaus Ekelund**, tingsdomare, Raseborgs tingsrätt, **Gustaf Möller**, justitieråd, högsta domstolen, **Charles Lindroos**, lagman, Pargas tingsrätt, **Robert Liljenfeldt**, hovrättslagman, Vasa hovrätt, **Kenneth Nygård**, lagman, Ålands tingsrätt, **Lars Karlsson**, lagman, Borgå tingsrätt, **Kurt Sjöblom**, advokat, Advokatbyrå Gert Johansson & Co, Ekenäs, **Klas Weckman**, offentligt rättsbiträde, advokat, Helsingfors rättshjälpsbyrå. Nedan sammanfattar vi dessa personers svar på de fem frågor som Språkråd ställde.

1 Använder du de svenska versionerna av lagtexterna i ditt arbete?

De flesta av de tillfrågade använder dagligen antingen lagboken eller Finlex. Kurt Sjöblom framhåller dock att han ibland jämför med den finska versionen eftersom ”man kan uttrycka en mängd nyanser på finska och vissa syftningar kan vara oklara i äldre svenska versioner”. Lars Karlsson använder de finska och svenska lagtexterna parallellt, i synnerhet då texten är mera komplicerad. De personer som arbetar vid högsta domstolen, högsta förvaltningsdomstolen, tingsrätterna och Vasa hovrätt använder de svenska versionerna när det gäller svenskspråkiga mål eller mål där domen eller beslutet avfattas på svenska.

2 Hur tycker du att lagtexterna har utvecklats sedan 1960-talet?

Kristina Björkvall:

Lagtexterna har absolut blivit lättare att läsa och använda och vanligen fungerar de svenska versionerna bra som självständiga texter. Jämförelser med svenska lagtexter har jag svårt att göra, då jag mycket sällan kommer i kontakt med egentliga lagtexter från Sverige. Jag tycker i alla fall att våra svenska lagtexter står sig bra i jämförelse med t.ex. EU-texter på svenska. Direkta felaktigheter i lagtexter på svenska kan jag inte påminna mig att jag skulle ha stött på. De moderniseringar som har gjorts har absolut gjort texterna mera lättillgängliga och lättare att försvara gentemot finskspråkiga kolleger! Trots allt detta beröm måste jag tillstå, att jag ibland måste jämföra en krånglig paragraf på svenska med den finska förlagan för att riktigt förstå vad som avses, men det beror säkert mera på en större vana vid lagspråk på finska än något annat.

Klaus Ekelund:

Kan inte jämföra med 60-talet direkt men texterna är säkert mera lättlästa i dag. Känns nog ibland som översättningar, men det är ju det de är. Läser inte just svenska lagtexter varför jag inte kan jämföra. Sällan direkta fel, kanske någon gång. Moderniseringar är (oftast) bra.

Lars Karlsson:

Enligt min mening har lagtexterna på både svenska och finska utvecklats till det bättre om man jämför dem med 1960-talet. Läsningen känns lättare (frånsett texter som baserar sig på EU:s direktiv). Jag tycker att den svenska lagtexten i allmänhet inte ger intrycket att vara en översättning utan ett självständigt språk. När jag säger så menar jag texten i de allmänna lagarna. Texten i pensionslagstiftningen eller inom andra specialområden upplever jag däremot inte som lättillgänglig varken på svenska eller på finska. Några kommentarer angående svenskt lagspråk har jag inte fått. Direkta fel i lagtext kan jag inte påminna mig. Jag har inte något negativt att anföra gällande moderniseringarna.

Robert Liljenfeldt:

De har blivit lättare att läsa, och översättningarna är oftast välgjorda. De svenska lagtexterna är oftast modernare och lättare att läsa. SLAF är ett bra hjälpmedel och används ofta av finskspråkiga kollegor. Det svenska lagspråket i Finland har kanske inte utvecklats lika snabbt som språket i Sverige. I 26 kap. 2 § i rättegångsbalken blev textens innehåll annorlunda än i den finska originalversionen. Nästan samtliga moderniseringar har varit förbättringar.

Charles Lindroos:

I huvudsak har de blivit bättre, men det förekommer ännu text som verkar vara rena översättningen och som då är svårläst. Det är dock sällan man behöver jämföra den svenska texten med den finska. Stadgandet i 16 kap. 13 § jordabalken, som handlar om anmälan till fastighetsregistret t.ex. vid klander av äganderätt till fastigheter, gav oss huvudbry i flere år tills det först nu blev rättat i lagboken av 2005. Nu är vi alltså nöjda.

Jag motsätter mig på det bestämdaste oskicket att använda "han eller hon" i lagtext. "Han" har inte lett till några tolkningssvårigheter. Med "han eller hon" ständigt återkommande i lagtexten blir den svårläst och huvudmeningen kan tyna bort. Det finns redan ett lagstadgande vad gäller jäv som säger att det som gäller "han" också avser "hon". 1 kap. 6 § och 13 kap. 3 § rättegångsbalken håller sig med en skild lag; "L ang. tillämpning med avseende å kvinna av vissa stadganden om jäv för domare och fullmäktig." 23.4.1926/113 i dess moderna lydelse av den 1.6.2004/448. Om inte dessa stadganden kan anses möjliga att tillämpas analogt på all lagtext borde statsrådets svenska språknämnd för statsrådet föreslå att det stiftar en lag som säger att det som gäller "han" gäller även "hon" i all lagtext på svenska i Finland, om inte lagens innehåll kräver att personens kön måste framgå. Alltså bort med *han eller hon* i lagtexterna i Finland!

Gustaf Möller:

Översättningarna är språkligt mera moderna än vad de var på sextioalet. De känns nog ibland som översättningar. Man kunde nog försöka få lagtexterna att mera motsvara lagtexterna i Sverige. Ett exempel på en typisk finlandism hittar man i RB 5:13, 1 sista meningen (768/2002) där man talar om att kändanden "avstått" från käromålet "Luopua kanteesta" är en juridisk teknisk term. På svenska heter det både i Sverige och hos oss "eftergiva (eller efterge) käromål". I t.ex. RB 12:13 (1052/1991) sägs däremot helt riktigt "till den del kändanden eftergivit käromålet" Här är det således fråga om ett direkt fel i 5 kap. 13 § i rättegångsbalken. Jag är helt nöjd med att man slopat nakna substantiv. Slopandet av "stadganden" och "stadga" stör mig inte. "han och hon" i stället för "han" är numera helt obligatoriskt enligt min åsikt, "5 § i lagen om" är även en välkommen modernisering.

Kenneth Nygård:

Lagtexterna är i dag till innehållet mer detaljerade än de var tidigare. Texternas språk har blivit mycket modernare och jag saknar nog inte den kanslissvenska som man kan träffa på i äldre texter. Ibland försöker man sig kanske för mycket på en direkt översättning från finska, och detta kan leda till formuleringar som inte är helt lyckade. Jag kommer t.ex. att tänka på begreppet ”justitieförvaltningsmyndighetsperson” för ”oikeushallintoviranomainen” i ett av justitieministeriets arbetsgruppsbetänkanden där användningen av prepositioner samt andra begrepp inte heller var helt lyckad. Sådana brister har jag däremot inte märkt i de slutliga författningstexterna.

Kurt Sjöblom:

Själv har jag börjat studera juridik hösten 1976 och börjat i arbetslivet år 1982. Jag tycker att lagtexten blivit betydligt modernare, lättare att förstå och på alla sätt bättre. Lagtexten är i dag både lättare att läsa och använda och den känns som en självständig text. Själv har jag ingen erfarenhet av rikssvensk lagtext. Gemene man tycker att lagtexten är svår att begripa men detta gäller både svensk och finsk text. Orsaken torde vara att fackspråk är och förblir fackspråk. Lagtextspråket kan ju inte göras för modernt eftersom detta kunde leda till för många tolkningsmöjligheter och missförstånd. Förr reagerade jag på skrivfel i lagboken men numera hinner jag inte irritera mig på sådana. Moderniseringarna är ypperliga men jag vill se den dag när domstolarna aktivt börjar använda nytt modernt språk.

Klas Weckman:

Lagtexterna har blivit mycket mer lättlästa och språkligt korrekta, och här tror jag att SLAF har haft väldigt stor betydelse. Jag har själv några gånger varit med och gjort utkast till översättningar av författningar på svenska, och då har det känts tryggt att kunna slå upp i SLAF när man varit osäker. För mig är SLAF ”Bibeln” på området.

3 Vad anser du om texternas tillförlitlighet och språkliga kvalitet i jämförelse med de finska texterna?**Kristina Björkvall:**

Se fråga 2.

Klaus Ekelund:

Tyvärr måste man ibland kolla vad det står på finska för att vara riktigt säker på vad som avses. Detta behöver inte ha att göra med översättningen i sig. Det är klart att en originaltext ofta är snäppet exaktare och allt görs ju på finska ...

Lars Karlsson:

Utgående från mitt svar på fråga 2 finner jag att de svenskspråkiga lagtexterna är såväl tillförlitliga som av god kvalitet.

Robert Liljenfeldt:

Tillförlitligheten och kvaliteten i de svenskspråkiga texterna oftast på god nivå.

Charles Lindroos:

Texterna är i högsta grad tillförlitliga och kan användas i den dömande verksamheten varje dag. Den språkliga kvaliteten är densamma som i de finska texterna. Den enda lilla kritik man kan komma med är de fall då lagarna tydligen gjorts i brådskande ordning och man inte gett över-

sättaren tillräckligt med tid att få fram en nyansrik och harmonisk översättning. Jag anser att man kan lita på den svenska lagtexten.

Gustaf Möller:

Texternas tillförlitlighet och kvalitet är nog sämre i jämförelse med de finska texterna. Detta beror väl på att de som avfattat de finska texterna i allmänhet är experter i fråga om substansen. Så är ingalunda alltid fallet med översättarna.

Kenneth Nygård:

Jag tycker att texterna i allmänhet är tillförlitliga och att den som skrivit den svenska versionen lyckats mycket bra med att hitta rätta begrepp och formuleringar. Ibland är man naturligtvis tvungen att fundera på språkliga nyanser då man läser den finska och den svenska texten parallellt. Skadeståndslagens svenska text är t.ex. inte helt konsekvent. Finskans ”erityinen syy” anges ibland med ”särskilda skäl” och ibland med ”synnerliga skäl”.

Kurt Sjöblom:

Tillförlitligheten och kvaliteten är i dag god och i mitt tycke har båda förbättrats. Den finska texten är ibland tydligare men detta torde bero på språkets struktur. Behärskar man finska perfekt kan man få oändligt många nyanser i språket med hjälp av några få bokstäver. Den svenska översättningen blir däremot lätt mycket lång och kanske därför mindre tydlig.

Klas Weckman:

Om författningen har översatts på justitieministeriet brukar den språkliga kvaliteten vara god, men detta gäller inte alla ministerier. Tillförlitligheten kollar man bra i riksdagen.

4 Brukar du läsa lagtexter eller annan facklitteratur från Sverige och på vilket sätt upplever du i så fall att dessa texter skiljer sig från texter från Finland?

Kristina Björkqvall:

Min första kontakt med facklitteratur från Sverige var en tentbok i försäkringsrätt, som var så lättläst att inga fakta tycktes fastna i minnet jämfört med finska tentböcker, som jag fick staka mig mödosamt igenom. I jobbet har jag mest läst svensk facklitteratur på immaterialrättens område. Också sådana böcker och artiklar upplever jag att är skrivna med ett ”lättare grepp” än motsvarande böcker och artiklar på finska. Finländsk facklitteratur på svenska (som är rätt sällsynt) placerar sig enligt min bedömning någonstans mittemellan dessa två.

Klaus Ekelund:

Läser väldigt lite från Sverige (utom skönlitteratur) och har svårt att uttala mig.

Lars Karlsson:

Regelbundet läser jag endast avgöranden av Högsta domstolen i Sverige. De skillnader i språkbruk som jag tror mig finna i dessa avgöranden jämfört med lagspråket i Finland utfaller vid en jämförelse inte alltid till fördel för Sverige.

Robert Liljenfeldt:

Läser ofta svensk facklitteratur och även lagtext ibland. Mestadels ledigare text än i Finland. Finns även mindre lyckad text, i synnerhet i litteraturen.

Charles Lindroos:

Ja. Sveriges Rikes Lag har oftare passiv form eller använder uttryck som ”den som”, ”käranden”, ”svaranden” i stället för ”han”, men då man uttryckligen skriver ut personliga pronomen så har jag inte hittat annat än ”han”; aldrig ”han eller hon”. Det skulle knappast vara olagligt att i något fall översätta ”hän” med sökanden eller svaranden i den svenska lagtexten osv? Är det nödvändigt att slaviskt följa den finska lagtexten när nyanserna går förlorade?

Gustaf Möller:

Ja. Språket är något modernare och ledigare i svensk lagtext och facklitteratur och texten ”löper ofta bättre”.

Kenneth Nygård:

Jag läser bara sporadiskt lagtexter från Sverige och har inte då upptäckt några större språkliga skillnader.

Kurt Sjöblom:

Läser varken rikssvensk lagtext eller facklitteratur från Sverige – med ytterst få undantag.

Klas Weckman:

Jo, jag slår då och då upp rikssvenska lagar på nätet och läser juridisk litteratur från Sverige. Visst skiljer sig modern rikssvensk lagtext till sin struktur från finlandssvensk motsvarande text, men man vänjer sig snabbt.

5 Övriga kommentarer om lagspråket?**Klaus Ekelund:**

Rent allmänt har det väl blivit lite enklare, vilket är positivt givetvis. Aldrig kan det ju bli helt lättbegripligt.

Lars Karlsson:

Enligt min bedömning är det svenska lagspråket i Finland av hög kvalitet. Men med saknad får jag konstatera att någon återgång till det märgfyllda och rentav poetiska språket i 1734 års lag tyvärr inte är möjlig i dagens värld.

Charles Lindroos:

”Det var bättre förut”. 1734 års lagspråk är kort och koncist och välklingande. Ännu 271 år senare är språket fullt läsbart och begripligt av jurister. Det vore bra om också lagstiftaren av i dag kunde sträva efter att skriva kort och koncist och välklingande.

Kenneth Nygård:

Jag vill passa på att tacka för goda svenskspråkiga texter som inte känns som ”finska på svenska”.

Kurt Sjöblom:

Fortsätt utveckla det svenska lagspråket! Jag tror att man förr varit mycket rädd för att förnya lagspråket men även detta bör väl ändra i takt med språkets utveckling i övrigt. Problemet är att domstolar och förvaltningsmyndigheter håller fast vid sina gamla fraser och inget tycks kunna ändra på detta.

Klas Weckman:

Om det finns en passande och vedertagen rikssvensk term så kunde det hos oss i Finland finnas så mycket civilkurage att den rikssvenska termen används, i stället för att man gör en mekanisk översättning från finskan. Ett exempel är att ”edunvalvonta” och ”edunvalvoja” i förmynderskapslagstiftningen ordagrant har översatts med nykonstruktionerna ”intressebevakning” och ”intressebevakare” – trots att vi utmärkt väl kunde ha lånat de vedertagna ”godemanskap” och ”godeman” som används i Sverige. De sistnämnda termerna förstår alla vuxna finlandssvenskar, medan våra mekaniska översättningar upplevs som klumpiga och främmande.

Så anser alltså nio professionella användare av lagspråket i Finland. Vi är glada över att många av dem som besvarade våra intervjufrågor har gett konkreta exempel på brister och otympligheter i lagtexterna. I fråga om Robert Liljenfeldts exempel på fel i 26 kap. 2 § i rättegångsbalken kan vi informera om att felet har rättats genom ett rättelseblad redan 2004, men rättelsen har tyvärr inte förts in i den uppdaterade versionen av rättegångsbalken i Finlex eller den ursprungliga ändringslagen i Finlex, däremot nog i Elektronisk författningssamling. Vi har meddelat Finlex detta. Hur noggrant lagtexterna än kontrolleras händer det ändå att det smyger sig in fel i dem. De instanser som ansvarar för publiceringen av dessa texter är tacksamma för all respons de får, och i synnerhet i de elektroniska versionerna korrigeras felen vanligtvis snabbt. Påpekanden om redaktionella fel eller bristande uppdatering i de svenska texterna i Finlex kan skickas till finlex@edita.fi och påpekanden om eventuella fel i lagboken till kirjatilaus@talentum.fi. I fråga om direkta översättningsfel i Finlands författningssamling går det bra att kontakta den tjänsteman som har berett ärendet eller justitieministeriets granskningsbyrå.

Språkråd tackar alla dem som gav sig tid att besvara våra intervjufrågor. Åsikterna är värdefulla för oss som arbetar med att utveckla det svenska lagspråket i Finland. Trots att man i ett par inlägg ännu suktar efter 1734 års lagspråk och att sporadisk förekomst av ”översättningska” påtalas i några inlägg är det glädjande att alla nio tillfrågade anser att utvecklingen av det svenska lagspråket har varit positiv och att språket förbättrats. Vi vill jobba för att den utvecklingen ska fortgå! □

Marika Paajanen

Translator

Statsrådets translatorsbyrå

Ann-Marie Malmsten

Lagstiftningsråd

Justitieministeriets granskningsbyrå

Nytt på ordboksfronten

Arbetsmarknadsordlistan – Työmarkkinasannasto

Finansministeriet och statsrådets språktjänst har inom ramen för ett terminologiprojekt tillsammans utarbetat en ny ordlista, Arbetsmarknadsordlista, med begrepp som anknyter till statens arbetsgivar- och personalpolitik. Terminologiprojektet leddes av terminolog Riina Kosunen från statsrådets språktjänst. Ordlistans svenska del har sammanställts av Ulla Lundsten från statsrådets translatorsbyrå, och hon har biståtts av Bjarne Andersson, Margareta Gustafsson, Henrika Nybondas-Kangas och Kesia Sjövall.

Ordlistan innehåller ca 230 definierade begrepp och dessutom ca 140 sökord. Språken är finska, svenska, engelska, tyska och franska. Ordlistan är avgränsad till vissa centrala delområden inom statens arbetsgivar- och personalpolitik och huvudvikten har lagts vid begrepp som gäller anställningsvillkor. Ordlistans svenska termer är huvudsakligen sådana som används i Finland, och de sammanfaller inte alltid med språkbruket i Sverige.

Exempel på termer som kan vara krångliga att reda ut men som är tydligt förklarade i ordlistan är *palkkaperintö* (löneöverhäng), *työsopimussuhde/ työsuhde* (arbetsavtalsförhållande/ anställningsförhållande) och *henkilökohtainen palkka* (individuell lön). Också begreppen *matkakustannusten korvaus* (bl.a. resekostnadsersättning) och *matkustamiskustannusten korvaus* (färdkostnadsersättning) kan vara svåra att hålla isär, men är utförligt förklarade.

Definitionerna av begreppen och de kompletterande förklaringarna avgränsar och ordnar in begreppen i rätt sammanhang. Det är dessutom viktigt att läsa fotnoterna. De innehåller tilläggsinformation om hur begreppen används.

Arbetsmarknadsordlistan kan köpas i bokhandeln eller beställas på adressen tilaukset@taloustieto.fi.

Utgivare: Finansministeriet och statsrådets kansli
Förlag: Yliopistopaino Kustannus
ISBN: 951-628-425-6
ISSN: 1235-7332
Cirkapris: 40 €

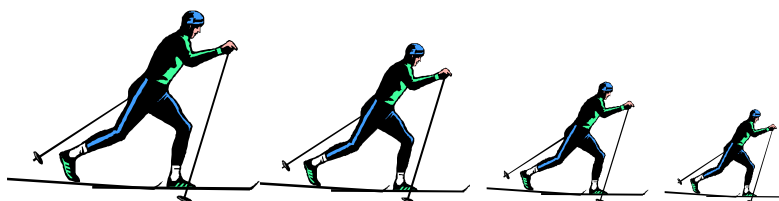

Redaktionella och språkliga frågor i EU-arbetet

Redaktionella och språkliga frågor i EU-arbetet är ett behändigt hjälpmedel när det gäller EU-texter. Denna promemoria, SB PM 2005:3, är en ny och utökad upplaga av Statsrådsberedningens PM Redaktionella och språkliga frågor i EU-arbetet, SB PM 1996:4. Den har utarbetats av Regeringskansliets språkexperter och getts ut av Statsrådsberedningen. Promemorian, som är ett häfte i A5-format, har samordnats med de rekommendationer som EU-institutionernas svenska översättningsenheter publicerat i handledningen *Att översätta EU-rättsakter* (1:a upplagan 2005).

Nyheter i promemorian är enligt Barbro Ehrenberg-Sundin, Klarspraksgruppen vid Regeringskansliet, bl.a. att namnen på fördragen och andra grundläggande dokument ska skrivas med liten begynnelsebokstav, liksom namnen på kommittéer, utskott och arbetsgrupper med en förberedande eller biträdande roll. Andra nyheter är beteckningar på sekundärrätt och andra vanliga EU-dokument och medlemsländernas valutabeteckningar och landskoder.

Promemorian finns i pdf-format på EU-språkvårdens sidor på www.regeringen.se/klarsprak, där den också kan beställas i tryckt form. *Att översätta EU-rättsakter* finns på adressen europa.eu.int/comm/translation/language_aids/swedish/swedish_style_guide_sv.rtf.

KONTAKTINFORMATION

Frågor och initiativ till Statsrådets svenska språknämnd kan sändas per e-post, fax eller post till nämndens sekreterare på någon av följande adresser:

E-postadress: spraknamnden@vnk.fi

Fax: 09-1602 2088

Postadress: Statsrådets svenska språknämnd (sekr.)

Statsrådets translatorsbyrå

PB 23, 00023 STATSRÅDET

Språknämnden behandlar och besvarar **principiella frågor som gäller svenskt lag- och förvaltningspråk** i Finland.

Prenumerationer på Språkråd, adressändringar och annulleringar:

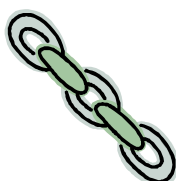
per e-post, fax eller post. Se adresserna ovan. Språkråd sänds gratis till beställaren.

Uppdatering av länkarna till nyttiga Internetadresser i SLAF

Vissa länkar i länkförteckningen ”Ett urval nyttiga Internetadresser” på sida 10 i SLAF har ändrats sedan handboken kom ut. Informatiker Diana Nyberg vid statsrådets translatorsbyrå har kontrollerat och uppdaterat länkförteckningen.

Finlands riksdag	www.riksdagen.fi
Statsrådet	www.statsradet.fi
Statsrådets svenska språknämnd	www.vnk.fi/spraknamnden
Justitieministeriets lagdatabas	www.finlex.fi
Finlands offentliga tjänster	www.suomi.fi
Forskn.cent. för de inhemska språken	www.kotus.fi
Centralen för Teknisk Terminologi	www.tsk.fi
Sveriges riksdag	www.riksdagen.se
Sveriges regering	www.regeringen.se
SverigeDirekt (samhällsinformation)	www.sverige.se
Svenska lagstiftning (en av många)	www.notisum.se
Svenska språknämnden, Stockholm	www.spraknamnden.se
EU:s webbplats	www.europa.eu.int
Eurodicautom	www.europa.eu.int/eurodicautom
EU:s lagstiftning	www.europa.eu.int/eur-lex/lex/
Samhällsguiden	www.samhallsguiden.riksdagen.se
Lagrummet (portal för rättsinformation)	www.lagrummet.se
Rättskällan (svensk juridikportal)	rask.ub.uu.se/
Information om söktjänster	www.internetbrus.com
Språkvårdsportalen	www.svenskaspraket.nu
Språklänkar (nyttigt och roligt?)	www.bums.nu/sprak
Terminologicentrum TNC	www.tnc.se
Hufvudstadsbladet	www.hbl.fi
Dagens Nyheter	www.dn.se
Svenska Dagbladet	www.svd.se
Aftonbladet	www.aftonbladet.se
Länkkatalog, Tavastehus stadsbibliotek	www.makupalat.fi
Länkkatalog, Mölndals stadsbibliotek	www.molndal.se/bibl
Finländska bibliotekens webbplats (OBS länken <i>Länkbiblioteket</i>)	www.biblioteken.fi
Svesök (bibliotekens svenska webbguide)	www.svesok.kb.se
Kommunportal	www.kommunerna.net

Spörsmålsingressen

I spörsmålsingressen i Språkråd 1/2005 hade mellanslaget mellan riksdagsledamotens namn och snedstreck tyvärr kommit på fel plats. Det ska alltså finnas mellan namnet och snedstreck, dvs. : *undertecknad av riksdagsledamot NN /gröna*. I frasen ”Till riksdagens talman” skrivs riksdagen med liten begynnelsebokstav. Observera dessutom att frasen ”Ministerns svar” inte längre behöver skrivas ut, den finns färdigt utskriven på den dokumentmall enligt vilken spörsmålssvaren publiceras. För översättning av spörsmålen har riksdagens dokumentbyrå utarbetat en elektronisk mall. Den finns på webbplatsen *fakta.eduskunta.fi* under Käyttöop-paat/Asiakirjamallien käyttöohjeet/Lainsäädännön asiakirjat/Vastaus kirjalliseen kysymykseen. Mallen måste sparas i användarens egen katalog för att den ska fungera. Fungerar mallen ändå inte kan du rådfråga Maija-Liisa Jääskeläinen vid riksdagens dataadministrationsbyrå, e-postadress enligt formatet *fornamn.efternamn@eduskunta.fi*.

Till riksdagens talman

I det syfte som anges i 27 § i riksdagens arbetsordning har Ni, Herr talman, till den minister som saken gäller översänt följande skriftliga spörsmål SS 9/2003 rd undertecknat av riksdagsledamot NN /gröna:

.....

Som svar på detta spörsmål anför jag följande:

.....

Helsingfors den 2005

Inrikesminister

eller

Inrikesministerns ställföreträdare
 Region- och kommunminister

eller

Inrikesministerns ställföreträdare
 Minister

Termrekommendationer

Statsrådets translatorsbyrå och språktjänst rekommenderar följande termer i anslutning till Finlands EU-ordförandeskap

Suomen EU-puheenjohtajakausi

Finlands EU-ordförandeskap*)
EU-ordförandeskapet*)

*rekommenderad
godtagbar*

EU-puheenjohtajuussihteeristö

Sekretariatet för EU-ordförandeskapet
EU-ordförandeskapssekretariatet

*rekommenderad
godtagbar*

EU-puheenjohtajuusjohtoryhmä

Ledningsgruppen för EU-ordförandeskapet
EU-ordförandeskapsledningsgruppen

*rekommenderad
godtagbar*

Valtioneuvoston EU-sihteeristö

Statsrådets EU-sekretariat

rekommenderad

*) Bland variationerna på webben finns det dessutom rikligt med belägg på uttrycken ”EU-ordförandeperiod” och ”(svenska/finländska) EU-ordförandeskapet”.

Stort tack till alla som bidragit med material till Språkråd 2005!